

155

παπα-Νικόλας Σπανός

Εντριτία

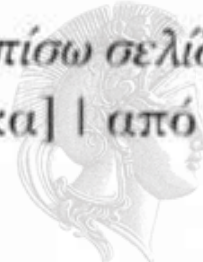
1597, 29 Αυγούστου

Κόπια ἐβγαλμένη ἀπὸ ἕναν ἄλλο [λίμπρο ὡς τὸ εἶδα] | γραμμένο διὰ χειρὸς τοῦ παπα-Νικόλα Σπανοῦ λόγον εἰς | λόγον ὡς τὸ εἶδα καὶ [ὡς τὸν] ἔβγαλα με [...] καὶ τὸν [...] γράφω.

†1597, Αὐγούστου 29, εἰς τὸ χωρί(ον) Φιλώτι εἰς τὸν οἶκο καὶ κατοικί(αν) | τοῦ Ἰω(άννη) Γρατζία ἐδεκεῖ φανερώνει ἔμπροστας εἰς τοὺς ὑποκάτωθεν | ἀξιοπίστους καὶ παρακαλετοὺς μαρτύρ(ους) τὰ μέρη [ταῦτα] πρῶτον μὲν τὸ ἐν μέρος | ὁ ἄνωθεν Ἰω(άννης) Γρατζίας μαζί καὶ μὲ τὴν συμβίαν του ἀπὸ δὲ τὸ ἕτερον μέρος | ἡ Μαργαρίτα τοῦ μακαρί(του) Στεφάνου Στερανᾶ συμβία μαζί καὶ μὲ τὰ [†]παιδιά της τὸν Ἰω(άννη) καὶ τὸν Ἀνδρέ(αν) καὶ τὸν Πέρον ἐδεκεῖ κατὰ παρρησίας | ἡ ἄνωθεν Μαργαρίτα καὶ μαζί μὲ τὰ παιδιά της δίδουν καὶ πουλοῦν τοῦ ἄνωθεν Ἰω(άννη) | Γρατζία καὶ τῶν κληρονόμων του τὸ χωράφιν ὄνπερ ἔχουσιν εἰς τὴν Λαγκάδα | μὲ τὰ δικαιώματά του ὅλα καθὼς εὐρίσκεται σύμπλιον τοῦ Ὁρκοῦ | τοῦ παπα-Στεφάνου καὶ τοῦ Ἰω(άννη) τοῦ Κοντοῦ τοῦ χωραφίου μὲ πληρεστάτ(ην) [ἄδειαν] | καὶ ἐξουσίαν νὰ τὸ ἔχη νὰ τὸ κρατῇ καὶ νὰ τὸ ποσσεντέρη καὶ ὅ, τι τοῦ φανεῖ | παντοτινὸν καὶ αἰώνιον νὰ τὰ κάμη καὶ ο διὰ πρέξιον ἀληθῶς ἐβάλα(σιν) | ο διὰ ἀποκοφτάδες τὸν Μιχελὴ Φραγκούλη καὶ τὸν Νικόλα Παπαδόπουλον | καὶ ἀποκόψασιν το τζικίνια 4, ἥγουν τέσσερα, καὶ χαράτζι ἄ(σπρον) α', ἥγουν | ἕνα, τὰ ὅποια τζικίνια ὁμολογᾶ ἡ ἄνωθεν Μαργαρίτα πὼς τὰ ἔλαβεν καὶ τὰ ἐπλη | ρώθην ὅλα ὡς ἕναν τορνέσ(ι) ἀπὸ τὸν ἄνωθε Ἰω(άννη) τὸν Γρατζία καὶ κρά | ζεται πληρωμένη καὶ σατισφάδα καὶ στρέφουν τονε [σήμερον καὶ ἀναπ....] | αὐτὸν καὶ [τοὺς] κληρονόμους τ(ου) τὸ ὅποῖον χωράφιν παίρνει τὴν ἐντριτίαν ὁ μι | σὲρ Γιάκουμος [...] εἰς [...] τὰ ἀπάνω γ[εγρα]μμένα [...] | [...] εἰς κανέναν καιρὸν ἤθελεν ἕναν | τιώσει τινὰς ἀπομένει ὀμπλιγά[δα] ἡ ἄνωθεν Μαργαρίτα καὶ τὰ παιδιά Ιτση καὶ τὰ καλά τος νὰ μαντινίρ[ου] καὶ νὰ ἐξεκουσεύγουν τὸν ἄνωθεν | ἀγοραστὴν καὶ τοὺς κληρονόμους εἰς πᾶσαν κρίσιν καὶ διὰ πλέα βεβαί | ωσιν τῆς παρούσας βάζουν καὶ ἀλληλογίαν ἄ(σπρα) 300 ὁ ἀλληλογήσας νὰ τὰ | ζημιώνε(ται) καὶ πάλιν τὸ παρὸν νὰ [μένει] στέρεον καὶ ἀχάλαστον ἐπροσκά | λεσαν καὶ ἀξιοπίστους μάρτυ(ρες) τὸν Ἰω(άννη) τοῦ Δημήτρη Βροέτση καὶ τὸν [[καὶ τὸν]] Μιχάλη τοῦ Δημήτρη Βροέτση.

–Καγὼ Ἰω(άννης) Σκὰς εμετάδεκα το παρὸν ιος τό ἰδα γρα(μμένον).

Τίτλοι γραμμένοι οριζόντια καὶ παράλληλα σε τμήμα της πίσω σελίδας -στο ἐξώφυλλο του διπλωμένου αντιγράφου: ιος «γραφὴ τῆς [Λαγκα] | ἀπὸ [...] | Μαργ-

αρίτα [...] | Στεφάνου [...] | [.....] | αὐγούστου 2 [...] | Εβάλθηκε στην μα
να] ιδικήν μα[ς] | 166[8] (Νοεμβ) ρίου]». 2ος «γραφη Λακάδα δας | Φιλώτι
ύμπλιο | Ὁρκό».

156

Σταμάτης ο Τουρούς, νοτάριος

Εντριτία

1597, 7 Νοεμβρίου

Κόπια ἐβγαλμένη ἀπὸ τὸ καθολικὸν κατάστιχον [γραμμέν(ον) εἰς φύ-
λ(ιον) No. 434.

†Εἰς δόξαν Χριστοῦ ἀμὴν 1597, μηνὶ Νοέμβριος 7, στὸ Μέσα Κάστρο
τῆς Ναξίας εἰς τὸ | ἀρχοντικὸν τῆς εὐγενεστάτης ἀρχόντισσας Κατε-
ρίνας Κρίσπαινας ὁμπροστά εἰς ἑ | μένα τὸν ὑπογράφοντα νοτάρι(ον)
καὶ εἰς τοὺς ἀξιοπίστους μάρτυρες εὐρισκόμενῃ ἐκεῖ | κατὰ παρρησίαν
ἡ εὐγενέστατη ἀρχόντισσα Κατερίνα ἀρχόντισσα τοῦ ποτὲ μακαριτοῦ |
μ(ισερ) Γιάκουμου Κρίσπου καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ὁ κύρ Κωσταντῆς
ὁ γούμενος καὶ ὁ κύρ Γεώρ | γης ὁ Ντελέντας γροικώντας ὅτι ἡ λεγόμενη
ἀρχόντισσα Κρίσπαινα τῆς βρίσκεται νά | ᾿χη τόπον εἰς τοῦ Κανᾶ μὲ
πύργον καὶ κατοικί(αν) σπίτιαν καταπὼς εὐρίσκονται, κομφι | νάροντας
τὸ πρᾶμα ἀπὸ τὴν ἐμπολὴ ὅπου μπαί(νει) τὸ νερὸ νά ρθῇ ἀπὸ τὴν Ἀγία
Ἀναστασί(αν) ἀπὸ κάτω ὅπου χωρίζει ὁ πετρότοιχος τὸ περιβόλι νά ᾿ρθῇ
πέρα στὸ μπλά | τανον ποὺ χωρίζει ὁ τράφος νά πάρῃ τὴν βόλτα νά ᾿ρθῇ
στὴν ἐλιὰ καταπὼς χωρίζου | οἱ τράφοι νά πάγῃ τὸν μποταμὸν ποταμὸν νά
᾿ρθῇ στὴν ἐμπολὴ, τὰ ὁποῖ(αν) σπίτια καὶ πύρ | γος καὶ χωράφι(αν) καθὼς
ἄνωθ(εν) ἡ εὐγενέστατη ἀρχόντισσα θέλει θεληματικῶς | καὶ πρεζέντ(ε)
καὶ δίνει τὰ τῶν ἐδυονῶν κοπιαστάδων τοῦ κύρ Κωσταντῆ Κούμνου καὶ
τοῦ | κύρ Γεώργη Ντελέντα νά τὰ ἔχουν καὶ νά τὰ βαστοῦσι παντοτινὰ
ἀπὸ τρίτου ἡγουν | νά παίρνουν οἱ αὐτοὶ κοπιαστάδες δύο μερδικὰ καὶ ἡ
ἀρχόντισσα τὸ ἕναν μερδι | κὸν παντοτινὰ παιδιῶν μπαιδιῶν τος, τὰ δέ-
ντρα ποὺ βρίσκονται μέσα εἰς τὰ πράμα | τα ἔτζι ἡμεραν ὅσον ἄγρι(αν)
νά γίνονται καὶ αὐτὰ τρί(αν) μερδικὰ τῆς ἀρχόντισσας τὸ ἕναν | μερδικὸν
[καὶ τῶν] κοπιαστάδ(ων) τὰ δύο προμετάροντας οἱ λεγόμενοι κοπιαστά-
δες | κύρ Κωσταντῆς καὶ ὁ κύρ Γεώργης νά ἔχῃ τοὺς τράφους τοῦ πρᾶμά-
του καλὰ φραμένους γι | ἂ νά γυρίζουν τὰ ζᾶ ἀπόξω καὶ ὅσα σκοτώματα
ἐδέλασι σκοτώσει οἱ λεγόμενοι κοπι | αστάδες ὅλα νά εἶναι τῆς ἀρχόντισσας
ἐβγάζοντας τὸ τομάρι καὶ τὴν συκωταρι(ὰν) νά εἶναι | τῶν γκοπιαστάδων
κατὰ τὴν ὀζάντζα, ὁμολογώντας ἡ εὐγενέστατη ἀρχόντισσα ὁ | μπροστά
εἰς τοὺς κάτω γεγραμμένους μάρτυρες πὼς ἔλαβε ἀπὲ τοὺς δύο κοπια-

